Ч. 201. Четвер 27 (14) вересня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь ср. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Вчерашне засїданє палати послів розпочало ся о 12 год. Явив ся також нововибраний посол з Бродів др. Ґольд. Предсїдатель комісиї для довгів державних др. Фукс предложив звіт тої комісиї о зміні законів з 1868 і 1870.

Межи зголошеними пильними внесенями в справі елементарних нещасть знаходять ся також внесеня пос. Василька і Шаера. Межи інтерпеляциями єсть інтерпеляция пос. Вас. Яворского в справі урядників в Сколїм і пос. Брайтера в справі покалїченя у Львові полїцияном челядника коминярского Блїхарского та в справі стабілїзациї ремісників у фабрицї тютюну у Винниках.

Посли Штайн, Шинерер і тов. ставили внесенє о доповненє ординациї виборчої до Ради державної при §§. 41 і 42. — Мінїстер справ внутрішних Бінерт відповідав на ряд інтерпеляций а відтак забрав голос мінїстер кравєвої оборони бар. Шинайх і відповідав на звістну вже інтерпеляцию пос. Гофера в справі піхотинця Цверґера. Мінїстер сказав, що Цверґера оглядав чотири рази в ґарнізоновім шпитали начальник хірурґічного відділу, послїдний раз по внесеню інтерпеляциї в палатї послів а з оглядин лїкарских виходить, що хороба не єсть того рода, щоби після приписів войскових можна жовніра увільнити від служби войскової. Поступованє лїкаря Турзітца було згідне з приписами а також і особисте єго поведенє супротив того піхотинця булє без докору. Нема також і бесїди о тім, щоби полковник обидив пос. Гофера, бо він о тім всїм довідав ся аж з ґазет і перервав урльоп, щоби дати мінїстрови поясненє. Отже розходить ся тут лиш о непорозуміне і нема причини, щоби полковник перепрошував кого-небудь.

Відтак мінїстер Форшт відповідав на інтерпеляциї а пос. ґр. Штернберґ домагав ся дискусиї над поясненєм мінїстра кравєвої оборони. По залагодженю пильного внесеня пос. Шротта в справі зелїзничій приступлено до дискусиї над заявою мінїстра кравєвої оборони а тодї прийшло до скандальної сцени межи послом Каспром а ґр. Штернберґом, підчас котрої по довшій сварцї ґр. Штернберґ крикнув до Каспера: То поцїлуйте мене... На то відповів Каспер: А ви мене три рази... Наконець промовив ще мін. Шинайх і застеріг ся против висказу пос. Гофера „трусливий викрут“.

З порядку дневного приступлено до наради над законом аптикарским. Промавляв п. Мінїстер справ внутрішних і сказав, що правительство єсть того погляду, що треба мати на цїли не удержавненє аптик, але переведенє реформ, достроєних до даних обставин, тим більше, що наші аптики мають добру славу а такса австрийска належить до найдешевших.— По промовах кількох бесїдників перервано дискусию. — Мінїстер просьвіти др. Мархет відповідаючи на інтерпеляцию посла Біндера в справі допущеня абітуриєнтів шкіл реальних до студий університетских, заявив, що се залежить від заведеня в школах реальних осьмої кляси; мінїстер готов признати догіднїйші услівя як доси тим школам реальним, котрі заведуть у себе 8 рік науки. Мінїстер заповів, що в найблизшім часї буде скликана анкета в справі переобразованя обох родів шкіл середних. На тім закінчило ся засїданє, а слїдуюче назначено на второк дня 2 жовтня.

Комисия буджетова приняла вчера предложенє правительства о конґруї в такім змістї, як єго ухвалив підкомітет комісиї буджетової. Референтом в повній палатї вибрано пос. Фукса, а єго корреферентом пос. Штайнвендера. Пос. Зайц зголосив слїдуюче внесенє яко вотум меншости: Комисия буджетова вносить, щоби палата послів зі взгляду на то, що уживанє средств державних на цїли релїґійного стоваришеня противить ся основним законам державним і законам меживіроісповідним, перейшла над предложенєм правительства до порядку дневного.

Дочка Альбіону.

(З російского — Антона Чехова).

Під дім поміщика Грябова прикотила ся прекрасна коляска з кавчуковими обручами, товстим погоничем і оксамитним сїдалом. З коляски вискочив уїздний предводитель дворяньства Федір Андреїч Отцов. В присїнку стрінув єго сонний локай.

— Пан дома? — спитав предводитель.

— Нї. Панї з дїтьми поїхали в гостї, а пан з мамзелию-ґувернанткою рибу ловлять. Від самого рана.

Отцов постояв, подумав і пішов над ріку глядати Грябова. Найшов єго зо дві верстви від дому. Глянувши в низ з крутого берега та побачивши Грябова, Отцов порскнув від сьміху... Грябов, здоровенний, товстий чоловік з величенькою головою, сидів на піску, підобгавши під себе по турецки ноги, і вудив. Капелюх у него був на потилици, хустка сповзала з шиї на бік.

Біля него стояла висока, тонка Англичанка з випуклими раковими очима і великим птичим носом, похожим скорше на гачок як на ніс. Одїта була в біле серпанковє платє, крізь яке сильно просьвічували худі, жовті плечі. На золотім поясї висїв золотий годинничок. Она також вудила. Кругом обоїх панувала гробова тишина. Обоє були неподвижні як ріка, на котрій плавали їх поплавцї.

— Ловля смертельна, та користь гірка!— засьміяв ся Отцов. — Здоров був, Іване Кузьмич!

— А... то ти? — спитав Грябов, не відриваючи очий від води. — Приїхав?

— Як видиш... А ти все ще своєю ловлею занимаєш ся! Не відвик ще?

— Що за біс... Весь день ловлю, від рана... Погано щось ловить ся. Нїчого не спіймав нї я, нї та чортиця. Сидимо, сидимо і хоч би один, чорт! Прямо хоч ґвавт кричи!

— А ти наплюй. Ходім горівки випємо!

— Стрівай!... Може що-небудь і спіймаємо. Під вечер риба клює лїпше... Сиджу, брате, тут від самого рана! Така нудьга, що й виразити тобі не можу. Надав же менї чорт привикнути до сеї ловлї! Знаю, що бридня, а сиджу! Сиджу як поганець який-небудь, як вязень і на воду гляджу, як дурак який-небудь! На покіс треба їхати, а я рибу ловлю. Вчера в Хапоневі преосьвященний служив, а я не поїхав, тут просидів з отсею чечугою... з чортицею тою...

— Но... ти з ума зійшов? — спитав Отцов, зиркаючи збентежено на Англичанку. Ляєш ся при дамі... і навіть єї...

— Так чорт з нею! Все одно, нї бе, нї ме по нашому не тямить... Ти єї хоч хвали, хоч лай — їй всьо однаково! Ти на єї ніс подиви ся! Від одного носа зімлїєш! Сидимо цїлими днями вкупі і хочби одно слово! Стоїть, як опудало і баньки на воду витріщила.

Англичанка зївнула, перемінила червачка і закинула вудочку.

— Дивуюсь, брате, я не мало! — продовжав Грябов. — Живе ослиця в Росиї десять лїт і хоч би одно слово по нашому!... Наш який небудь аристократик поїде до них і гнет по їхньому брехати навчить ся, а они... чорт їх знає! Та споглянь на єї ніс! На ніс ти споглянь!

— Ну перестань... Нїяково... Що напав на женщину?

— Она не женщина, а дївиця... О женихах, не бійсь, мріє, чортова кукла. І пахне від неї якоюсь гнилю... Зненавидів, брате, єї! Видїти рівнодушно єї не можу! Як гляне на мене своїми баньками, так мене покорчить всего, точно я ліктем о поруче від крісла ударив ся. Також рибу любить ловити. Глянь но: ловить і богослуженє править! З погордою на все спогладає... Стоїть, каналїя, і думає собі, що она людина і що, певно, она пан природи. А знаєш, як єї зовуть? Уїлька Чарльзівна Тфайс! Тьфу!... і не вимовиш!

Англичанка, почувши своє імя, поважно повела ніс в сторону Грябова і змірила єго згірдним поглядом. З Грябова підняла очи на Отцова і єго облила погордою. А все мовчки, бундючно і поволи.

— Видав? — спитав Грядов, регочучись. — На те, мовляє, вам! Ах ти дїдьчихо! Для дїтий лишень і держу того тритона. Не будь дїтий, я би єї і за десять верст до свого майна не підпустив... Ніс точно у яструба... А стан? Ся кукла пригадує менї довгий гвіздь. Так, знаєш, взяв би і в землю вбив. Стрівай!... У мене, здаєть ся, клює...

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Події в Росиї. — Ворохобня на Кубі.

На вчерашній конференциї предсідателів клюбів ухвалено відбувати повні засіданя палати що втірка і пятниці, а в инші дні з виїмкою суботи має радити комисия для реформи виборчої. Сеї пятниці не відбуде ся повне засіданє з причини сьвята сьв. Вячеслава. Нині крім комисиї для реформи виборчої буде радити комисия господарска в цїли залагодженя правительственного предложеня о довозї хмелю. На конференциї висказано також бажанє в справі порядку дневного палати. Президент обіцяв то увзглядняти після можности. Розходить ся о предложеня о нечестній конкуренциї, о зелїзницях льокальних, о удержавненю північної зелїзниці, о книгах ґрунтових в Галичині, о конґруї, о законї прасовім і о законі нафтовім.

В партиї т. зв. жовтняків настав роздор. Кн. Евг. Трубецкой оголосив в „Русск. Ведом.“ відповідь на отверте письмо Ґучкова, в котрім заявляє, що не годить ся на погляди Ґучкова що до польних судів, бо трачене революціонерів викличе лиш збільшене замахів. Трубецкой домагає ся тїсної звязи партий центра, до котрих зачисляє також партиї народної свободи і мирного відродженя. В злуцї росийского лїбералїзму лежить одинока забезпека від руйнуючої роботи правительства і скрайних партий. Союз з Александром Ґучковом уважає кн. Трубецкой за неможливий.

Партия „мирного відродженя“ вибрала ґр. Гайдена своїм предсїдателем, Байдака віцепредсїдателем а Стаховича і Львова членами свого бюра. Спільний конґрес „жовтняків“ і „партиї мирного відродженя“ назначений на день 23 жовтня. Відозва виборча сеї послїдної партиї має появити ся ще сего тиждня.

З Петербурга доносять: Командант першої дивизиї ґвардейскої кавалєрії, ґен.-майор Безобразов одержав від терористичної орґанїзациї боєвої повідомлене, що єго засуджено на смерть. Він казав укріпити свій дім, положений при ул. Московскій а в ночи інспекціонує сам всї входи і виходи.

Бувший мінїстер Дурново, котрий потайком вернув перед кількома днями до Петербурга а відтак поїхав до своєї посїлости в саратівскій ґубернії, одержав від царя приказ, щоби вертав до Петербурга. Тут замешкав він в тій самій державній палаті, де мешкав яко мінїстер. Зараз по своїм приїздї конферував він зі Столипином через кілька годин.

Нині наспіли в справі ворохобні на острові Куба дві депеші, з котрих можна вносити, що справа кубайска мусить вже до кількох годин сяк або так закінчити ся: або на острові настане спокій і згода між всїма партиями або Американцї заберуть остров. Депеша з Гаванни доносить: Президент Русвельт вислав до президента Пальми на Кубі телеґраму, в котрій покликуючись на єго патріотизм, взиває єго, щоби приняв поставлені кубайскому правительству условя, бо лиш в той спосіб настане спокій. Подібне завізване з відкликом до патріотизму одержав Пальма також від Тафта і Бакона. — Друга депеша з Ню-Йорку доносить знов: В звязи з заворушенями на Кубі видано зразу приказ змобілїзованя 1000 мужа піхоти маринарскої; коли же однак секретар державний для війни доніс, що єсть мала надія мирного залагодженя спору, видано приказ змобілїзувати ще 500 мужа. Крім того мають бути висланих ще 2000 моряків, так, що в хвили, коли кораблї, котрі сего тиждня відпливуть, заїдуть до Гаванни, буде готовий до виступленя на остров корпус в силї 7000 мужа. Крім того роблять ся приготовленя до скріпленя американьскої піхоти на кубайских водах.

Новинки.

Львів, дня 26-го вересня 1906.

— Іменованя. Є. Вел. Цїсар іменував професора при ґімназиї в Самборі, Вінкентия Щепаньского, директором ґімназиї в Горлицях.

— Краєва Рада шкільна перенесла заст. учителїв ґім.: Стан Гречка зі Львова до Бродів, Брон. Зборовского зі Львова до Дембиці, Стан. Німця зі Стрия до Ярослава, Евг. Мушиньского з Ряшева до Ярослава, Руд. Кубеся зі Стрия до нїмец. ґім. у Львові, Меч. Арндта з Ряшева до Самбора, Жигм. Коханьского і Алекс. Гривака зі Львова до Сокаля і д-ра Юл. Токарского з ґім. Франц Йосифа до V. ґім. у Львові.

— Ювилейна вистава огородничо-пчільнича у Львові. В днях від 29 вересня до 1-го жовтня с. р. включно відбудуть ся в музею ботанїчнім університету львівского фахові обради кругів учительских з обсягу науки зручности і курсів рільничих, огородництва і пчільництва на підставі рефератів, які зголосили знані в краю з діяльности своєї на поли сих наук личности, а іменно: пп. радник Сніс, др. Цєсельский, др. Голиньский, Брухнальский, о. Глодзїньский, Куровский, Петровский, Домбровский, Ст. Шарек і Тазьберский. — Через два перші дни вести-муть ся обради в секциях, а третого на повнім засїданю, щоденно від год. 8-ій рано при співучасти делегатів з округів шкільних в краю. — В згаданих обрадах можуть також взяти участь личности зпоза сфер учительских, що інтересують ся згаданими справами.

— Оповіщенє. Відносно до оповіщеня ц. к. краєвої Дирекциї скарбу з дня 29 серпня 1906 ч. 93.838/06 о виготовленю і предкладаню властям податковим І. інстанциї виказів Б. В. і Г. до ужитку при вимірі податку особисто-доходового на р. 1907, подає ся сим додатково до відомости П. Т. властителїв домів і льокаторів, що в виказах форм Б. В. і Г. належить подати мешканцїв взглядно членів родини, їх занятє і місце замешканя після стану з днем 5-го падолиста 1906 і вкази тї предложити ц. к. Адмінїстрациї податків найдальше до 15 падолиста 1906. — Виказ Б. має бути виповнений через властителя дому винаймленого, виказ В. через чиншівників, а виказ Г. через властителїв домів невинаймлених. — Тї самі викази довжні виготовити властителї готелїв і домів заїздних, що до тих осіб, котрі довше як 3 місяці без перерви мешкають. — В який спосіб мають бути повисші викази виповнені, вказують докладно написи поодиноких рубрик взглядно обясненя вамішені на 1 сторонї відносних друків. — Бланкети повисших виказів видає протокол подавчий ц. к. Адмінїстрациї податків у Львові за зголошенем ся інтересованих безплатно. — Ц. к. Адмінїстрация податків.

— Фреквенция в ґімназиях. До академічної (рускої) ґімназиї у Львові вписано учеників з початком року шк. 1906/7 разом 1057, з котрих 356 записаних на філїї той-ж ґімназиї. І. кляса числить 148 учеників в головнім, а 117 в філїяльнім заведеню, разом 265 учеників. — В рускій ґімназиї в Тернополи єсть всїх учеників 730; з того в І. клясї 153 в чотирох відділах. Кляса II. має три відділи, а прочі аж до V. включно по два відділи. — До І. кляси нововідкритої ґімназиї в Сокали записало ся було 167 учеників, а то: Русинів 86, Поляків 70, Жидів 10, Німець 1. Принято: 73 Русинів, 57 Поляків, 7 Жидів, 1 Німець. Утворено 3 відділи. Сил учительских є 3, директор і двох учителїв.

— Снїги і морози. З Будапешту доносять: З ріжних сторін краю наспіли вісти, що впали снїги і настали морози. — У Львові нині зрана біліло ся всюди від снїгу, котрий місцями лежав навіть досить грубою верствою, а пізнїйше також пускав ся снїг хвилями. На дворі таки добре постуденїло.

— Товариство будови дешевих домів для урядників у Львові. Новий статут сего товариства вже затверджений, а члени дирекциї вписані до торговельного реєстру. Розвій товариства запевнений, бо богато висших урядників заявило, що по довершеню домаганих змін возьме по кілька уділів для попираня єго цїлий, а два звістні підприємцї задумують вибудовати для членів товариства по 50 домів під легкими условями сплати.

Грябов схопив ся і підняв вудлище. Волосінь натягнулась... Грябов сіпнув ще раз і не витаскав гачка.

— Зачепивсь! — сказав і поморщив ся. За камінь мабуть... Чорт возьми...

На лици Грябова проявилось страдане. Зітхаючи, неспокійно ворушачись і бурмочучи проклони, він став сіпати за волосінь. Сіпанє ні до чого не привело. Грябов поблід.

— Гірка доле! В воду лїзти треба.

— Ти-б покинув!

— Не можна... під вечер гарно ловить ся... Знать така комісия, прости Господи! А коби ти знав, як менї не хочеть ся роздягати! Англичанку спрятати треба... При нїй ніяково роздягатись. Все таки, бач, дома!

Грябов скинув капелюх та хустку з шиї.

— Міс... еее... — обернув ся він до Англичанки. — Міс Тфайс! Же ву прі... Ну, як їй сказати? Ну, як тобі сказати, щоб ти поняла? Послухайте... туди! Туди втікайте! Чуєш?

Міс Тфайс облила Грябова погордою і видала носовий звук.

— Щож? Не розумієте? Гони, тобі говорять, звідси! Менї роздягати ся треба, чортова кукло! Туда гони! Туда! — Грябов сіпнув міс за рукав, вказав їй на корчі і присів: — Рушай, мовлю, за корчі і спряч ся там...

Англичанка, енергічно здвигаючи бровами, остро проговорила довгу анґлійску фразу. Поміщики порснули.

— Перший раз в житю чую єї голос... Нічого казати, голосок! Не розуміє! Ну, що менї почати з нею?

— Плюнь! Ходім горівки випємо!

— Не можна, тепер ловити пора... Вечер... Ну, що ти кажеш робити? Ото комісия! Прийдеть ся при нїй роздягатись...

Грябов скинув сурдут, камізельку і сів на пісок стягати черевики.

— Слухай, Іване Кузьмич, — сказав предводитель, регочучись в кулак: — Се вже, друже мій, кепкованє, глум!

— Ї нїхто не просить не розуміти! То наука їм, чужинцям!

Грябов скинув черевики, штани, здіймив із себе біле і опинив ся в строю Адама. Отцов зловив ся за живіт. Він почервонів і від сьміху і від сорому. Англичанка задвигала бровами і замигала очима... По єї жовтім лици пробігла чванлива, згірдна усьмішка.

— Треба остинути, — сказав Грябов, плескаючи себе по бедрах. — Скажи на милість, Федоре Андреїч, від чого се у мене кождого лїта висипка на грудех буває?

— Та лїзь скорше у воду або прикрий ся чим-небудь! Скотина!

— І хочби збентежилась, підла! — сказав Грябов, лїзучи у воду і хрестячись. — Бррр... холодна вода... Споглянь, як бровами здвигає! Не уходить... Висше юрби стоїть! Хе-хе-хе! І за людий нас не вважає!

Війшовши по коліна в воду і витягнувшись на весь свій величезний ріст, він моргнув оком і сказав:

— То, брате, їй Богу, не Анґлїя!

Міс Тфайс холоднокровно перемінила червачка, зівнула і закинула вудочку. Отцов відвернув ся. Грябов відчепив гачок, окинув ся і сопучи, вилїз з води. Через дві минути він сидів вже на піску і опять ловив рибу.

Ґрунта під будову в догіднім і здоровім місци близько трамваю вже вибрано. Надзираюча рада вибрала однодушно головою Вацлава Залеского, радника Двора, а члени дирекциї вибрали начальним директором д-ра Шталя, радника прокураториї скарбу, першим заступником д-ра Ґотфріда, а другим А. Броневского. Дирекция урядує в Ринку під ч. 9.

— **Пожарний „Сокіл“ в Рудниках,** пов. Підгайці, заложено як філію львівского „Сокола“. Статути приняло вже ц. к. Намістництво.

— **Про крадіж в склепі п. Дуткевича** в Кракові доносять нині, що Смульский і Шумівский признали ся о 2 год. в ночи до сего злочину і розповіли все, як робили. Они признали ся також і до инших крадежий в Кракові та подали о них всі подрібности.

— **Огні.** В Бубухові, повіта рогатиньского згоріло сими днями чотирнайцять загород господарских. Причиною огня були, як часто в нашім краю малі діти, що бавились сірничками.

— **Угорскі Русини** в береґскім комітаті мають купити 8000 морґів ґрунту. Є там гора „Гать“, власність ґр. Шенборна і він її продає. На горі ростуть переважно ліси букові, а часть гори покривають половини. 30 сусідних руских сіл задумало купити ту цілу гору і звернули ся з просьбою до епископа Фирцака, щоби виробив їм в правительстві 3 міліонову позичку на купно тих 8.000 морґів ліса і полонини. Епископ Фирцак був оногди з депутациєю селян у міністрів Векерля і Даранія, котрі обіцяли дати потрібну позичку на сплату землї.

— **Зі Стрия** доносять: Дня 29 с. м. в суботу о 2 год., а в разі браку комплету о 3 год. по полудни відбудуть ся в сали „Народного Дому“ в Стрию звичайні загальні збори тов-а „Руска Бурса“ в Стрию з таким порядком дневним: 1) Звіт з діяльности товариства, 2) касовий звіт, 3) вибір виділу і комісиї контрольної, 4) внесеня членів. Рано о 9 годині відправить ся в міскій церкви поминальне богослужене за померших членів і добродіїв товариства.

— **Справа побитя челядника коминярского.** Мечислава Бліхарского на ул. Трибунальскій у Львові, котра оперла ся аж перед палатою послів, представляє ся після автентичних інформаций в слідуючий спосіб: Бліхарский ідучи в неділю дня 23 с. м. вечером через Ринок в сторону ул. Трибунальскої, потрутив а відтак і зганьбив переходячого туди лікаря дра Максиміліяна Шмелькеса а той завізвав тоді помочи капраля поліциї Дроня і зажадав єго арештованя, а відтак пішов. Капраль Дронь і другий поліциян Ґолік зізнають, що коли Дронь задержав Бліхарского, той анї не хотів подати свого назвища анї іти з ним разом на поліцию. Коли капраль заявив, що єго арештує, Бліхарский ставив чинний опір, вхопив Дроня за руку і вдарив в груди. Коли арештований поставив ся знову до капраля, той добув шаблю і зранив єго в голову. Бліхарского заведено відтак на стацию ратункову, де єму обвязано рану, а відтак відвезено до шпиталю. Матір Бліхарского покликуючись на двох сьвідків, внесла жалобу на поведене поліциянів а дирекция поліциї розвела доходжене і передасть сю справу войсковому судови.

— **Убийників** поліцияна Дітріха і гірняка Ґондиса в Липнику, арештувала вже — як ми то ще вчера доносили — поліция в Осьвітимі. О тім арештованю доносять тепер: Осьвітимска поліция арештувала якихсь двох підозріних людий за крадіж в склепі. Підчас слідства, котре поліция дуже старанно переводила, признали ся они до убийства в Липнику. Арештовані називають ся: Йосиф Дзедзіц або инакше Йосиф Вивял із Закшувка і Андрій Курек з Бєлян коло Осьвітима.

— **Коноводи.** В Ярославщині появила ся мабуть якась ватага коноводів, бо лиш тим дасть ся пояснити, що в послідних часах в деяких селах попропадало там богато коний і так: в Добрій вкрадено два коні, в Червоній чотири коні, в Острові два; у Ветлині вкрадено в ночи з 15 на 16 с. м. з громадского пасовиска, де пасло ся около 40 коний, сім найліпших. Суть сліди, що злодії ґнали коні в сторону як до Олешиць. Пошукуваня жандармериї позістали без успіху.

— **Відтяв 20 кіс дівчатам.** Оногди арештувала поліция в Берлині одного з таких людий, котрі скоро побачуть красну косу у дівчини, старають ся всілякими способами її відтяти, щоби її відтак собі сховати. До таких зачисляє ся 26-лїтний післанець касовий Альфред Лянґе, котрий через три чверти року служив при якімсь підприємстві для чищеня помешкань. В неділю вечером добачив якийсь вояк, що Лянґе підійшов до якоїсь дівчини, котра мала дві красні довгі коси, і обтяв їй одну. Вояк прискочив тоді до него, зловив єго, закликав поліцияна і казав єго арештувати. На поліциї признав ся Лянґе з плачем до вини, але сказав, що то у него така якась хороба, що скоро у якоїсь дівчини побачить красну косу, не може витримати, доки аж її не відотне; єго пре щось силою до того. Він крім послідної обтяв ще й 19 иншим дівчатам їх коси. Матір арештованого, котру закликали, сказала, що її сина вже раз за то ставлено перед суд, але на основі лікарского ореченя увільнено від кари.

Телеґрами.

Франкфурт 26 вересня. Frankf. Ztg. доносить з Ню-Йорку, що на Кубі прийшло вчера до застановленя воєнних кроків.

Константинополь 26 вересня. Потверджує ся вість, що грецкого митрополита в Касториї Фотия убито.

Одеса 26 вересня. В кріюляньскім повіті недалеко Кишенева селяни роздразнені відмовою властителів маєтностий що до віднайманя землї, підпалили всї стирти сїна, а в наслідок того, що не давали гасити, огонь розширив ся на цілий повіт. Селяни вигнали властителів маєтностий і узброїли ся в цїли ставленя опору войску.

Баку 26 вересня. Вчера вечером стрілено з кількох реставраций до урядників поліцийних. Патруля поліцийна острілювала відтак через пів години тоті доми. Одна особа згинула, а богато єсть раненых. Люди, що стріляли до поліциї, втекли.

Париж 26 вересня. (Аґ. Гаваса). З Атин доносять: Кн. Юрий виїхав з Крети о 8 год. вечером. Жителї острова прощали князя сердечно. Значне число узброєних Кретийців хотїло недопустити до виїзду князя. Межинародні войска виступили і ужили стрільного оружия. Кретийцї відповіли огнем. Двох людий убито, кількох зранено.

Париж 26 вересня. (Аґ. Гав.) З Атин доносять, що кн. Юрий грецкий прибув нині до Пірея а новий ґенеральний комісар Цаїміс виїде в слїдуючім тижни на Крету.

Гельзінґфорс 26 вересня. Воєнний суд в Свеаборґу засудив вчера 4 участників бунту з компаниї мінової — зпомежи 174 обжалованих — на смерть через розстріляне.

Риґа 26 вересня. На улици Сирітскій кинено бомбу до воза трамваєвого а крім того стріляно до воза з карабіна. Один пасажир убитий, а кондуктор, один підофіцир і двох инших пасажирів тяжко зранені.

Гавана 26 вересня. (Б. Райт.). Комітет революцийний заявив, що тепер нема ніякої поважної ріжницї межи ним а комісиєю американьскою і що нині прийме проект митової проґрами.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 25 вересня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·50 до 7·75; жито 5·60 до 5·80; овес 6·40 до 6·60; ячмінь пашний 5·50 до ·575; ячмінь броварний 6·40 до 7·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до варення 8·— до 9·—; вика 5·60 до 6·—; бобик 5·40 до 5·60; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 45·— до 55·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 50·— до 65·—; тимотка 21·— до 24·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневі́ч, ем. учит.

Іванчани п. л.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Шість і пів мілїонів Корон виплатив „Дністер“ відшкодованя.

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі“!

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

Будинки, движимости, збіже і пашу обезпечає

одиноке руске Товариство асекурацийне против огневих шкід

„Дністер“

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“.

Шкоди оцїнює „Двістер“ з місцевими членами і виплачує **зараз** признані **відшкодованя.** За 13 лїт виплачено **6,474.534 корон** відшкодовань.

Обезпеченя приймають аґенциї „Дністра“ по всїх містах і більших селах; „Дністер“ дає аґенциї письменним господарям, де ще не роблять инші аґенти „Дністра“. Аґенти „Дністра“ заробили вже 807.742 корон провізиї.

Полїси „Дністра“ приймають при позичках: Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, гал. Каса ощадности, повітові каси ощадности і сиротиньскі каси при судах.

Чистий зиск річний звертає ся обезпеченим членам і за рік 1905 припадає кождому членови 5% заплаченої премії яко зворот.

На житє обезпечайте ся тільки через „Дністер“ в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Дністер“ **на рускі добродійні цїли.**

Фонди „Дністра“ виносять з кінцем 1905 р. суму **1,372.538** корон.

„Дністер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).